

ren fremsætter en selvstændig udtalelse af strafbart indhold; her beror det på bestemmelserne i §§ 18 og 20, om formidleren eller redaktøren er ansvarlig for udtalelsens indhold. Hvis en udtalelse ved klipning eller andre ændringer får et andet indhold end i den oprindeligt fremsatte form, vil ansvarsplaceringen bero på, om de foretagne ændringer berører udtalelsens strafbare indhold. Hvis dette ikke er tilfældet, er den, der fremsatte udtalelsen, ansvarlig for dennes indhold. Hvis udtalelsen har fået et strafbart indhold på grund af de foretagne ændringer, er det reelt den person eller de personer, der har foretaget ændringerne, som har fremsat en udtalelse med strafbart indhold, og også den situation skal derfor bedømmes efter ansvarsbestemmelserne i §§ 18 og 20. Forholdet kan jævnføres med, at et periodisk skrift bringer en navngiven artikel, som en redaktionssekretær har ændret og derved givet et retsstridigt indhold, eller at en navngiven artikel med et retmæssigt indhold forsynes med en retsstridig overskrift; se herom bemærkningerne til § 11.

Efter § 6, stk. 4, og § 15 k, stk. 4, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, er Danmarks Radio og TV 2 forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen efter regler fastsat af kommunikationsministeren. Danmarks Radio og TV 2 vil ikke kunne ifalde et presseretligt straf- eller erstatningsansvar for indholdet af sådanne meddelelser af beredskabsmæssig betydning. Begge institutioner må i denne sammenhæng anses for at have status som formidlere med den virkning, at institutionerne er ansvarsfri efter bestemmelsen i lovforslagets § 22. Ansvarsfriheden omfatter ikke tilfælde, hvor formidleren fremsætter en selvstændig meddelelse af strafbart indhold, jf. herved bemærkningerne ovenfor.

Til § 23

Bestemmelsen er identisk med § 15 bortset fra, at radio- eller fjernsynsforetagendet træder i stedet for udgiveren.

Andre massemedier

Til § 24

Bestemmelsen omhandler de i lovudkastets § 1, nr. 3, nævnte massemedier. Der er i bemærkningerne til denne bestemmelse redegjort for, hvilke betingelser disse massemedier skal opfylde for at blive omfattet af det medieretlige ansvarssystem. Da nogle af dem har afgørende lighedspunkter med indenlandske periodiske skrifter, medens andre har størst lighed med radio- og fjernsynsudsendelser, fastslås det i § 24, at strafansvar for indholdet af disse massemedier ifal-

des efter reglerne i §§ 9-15 eller §§ 16-23 afhængig af massemediets karakter.

Fælles bestemmelser

Til § 25

Ifølge presselovens § 7 finder lovgivningens almindelige ansvarsregler anvendelse, når overtrædelse af en række heri specielt opregnede bestemmelser i straffeloven om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder begås gennem et her i riget trykt periodisk skrift.

§ 7 indebærer således, at også andre end forfatteren og redaktøren kan drages til ansvar. Endvidere kan flere personer drages til ansvar samtidigt, idet de almindelige regler om medvirken i straffelovens § 23 finder anvendelse, ligesom eventuel anonymitet ikke medfører ansvarsfrihed. I § 25 foreslås en *ajourføring* af denne bestemmelse, således at lovgivningens almindelige ansvarsregler finder anvendelse for lovovertrædelser, der begås gennem indholdet af et massemedie, og som kan medføre straf af fængsel i 6 år eller derover.

I forhold til gældende ret betyder dette, at overtrædelser af straffelovens § 100, stk. 2, og § 103, stk. 1, via indholdet af et massemedie skal bedømmes efter de særlige ansvarsregler, hvorimod overtrædelser af alle de øvrige bestemmelser nævnt i presselovens § 7 fortsat skal afgøres efter de almindelige ansvarsregler, selv om overtrædelsen sker via pressen. For begge de nævnte overtrædelser gælder, at de har relativt beskeden strafferammer (fængsel i henholdsvis 1 og 3 år). Bestemmelsen i § 100, stk. 2, omhandler den, der ved offentlig udtalelser tilskynder til fremmede magters indblanding i danske forhold. § 103, stk. 1, omfatter den, som under krig eller besættelse eller truende udsigt hertil misligholder en kontrakt, der vedrører de af den danske stat i den anledning truffene foranstaltninger, eller som på anden måde modvirker sådanne foranstaltninger.

På den anden side vil den foreslåede regel komme til at omfatte materielle pressedelikter, der i dag omfattes af det presseretlige ansvarssystem, men hvor behovet for at kunne pålægge ansvar efter lovgivningens almindelige ansvarsregler er lige så stort, som når det drejer sig om (nogle af) de lovovertrædelser, der nævnes i presselovens § 7. Den foreslåede regel vil således betyde, at overtrædelse i massemedierne af straffelovens § 127, stk. 2, og § 133, stk. 3, skal behandles efter lovgivningens almindelige ansvarsregler. Bestemmelsen i § 127, stk. 2, omhandler bl.a. den, der under krig eller truende udsigt dertil medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder værnepligten,